

פוסט שפורסם בסבא סבתא בעקבות הספר.

אירוע שקרה:

“הר עם הר לא נפגשים”

חברים יקרים, משתפת אתכם בסיפור מרגש ביותר שכול “חטאי” בו הוא הכרת הדמויות הפועלות. כולנו יודעים שרבים מניצולי השואה או ילדיהם מנסים ואף חלקם מצליחים להנציח את העבר שנותר מאחור למען הדורות הבאים, הוריו של יגאל (בן זוגי) היו ניצולי שואה. ליגאל יש אחות אחת.

אחותו הוציאה לאור ספר מדהים על סיפור משפחתה וזאת לאחר תחקירים והצלבות מידע שהביאו אותה לגילויים מרעישים ומצמררים.

אני לא מנסה לפרסם את הספר כי אני מניחה שהפרסום יעשה ביום רביעי על ידי Zahava Kornberg אחותו הנמנית על חברינו בקבוצה.

אני הולכת לספר לכם על מפגש שערכתי הבוקר, מפגש שהעלה דמעות בעיני ובעיני אישה יקרה המוכרת לנו כאן הקשורה לסיפור. ומעשה שהיה כך היה.

אמש בשעת לילה מאוחרת נכנסתי לפייסבוק ואז קראתי פוסט פירגון לזהבה אחות של יגאל שנכתב על ידי הגברת Yona Doron

התחלתי לקרוא את התגובות ליונה ולזהבה ופתאום עיני צדה תגובה שריגשה אותי מאוד, מבחינתי היא באה מכיוון לא צפוי.

חברתנו Rina Alroei Givon כתבה תגובה מאוד מרגשת בפוסט של יונה המיועדת לזהבה המתגוררת בנס ציונה. (כבר אמרתי-אחות של יגאל)

לא הבנתי מה הקשר של רינה המתגוררת מרחק הליכה קצרצר מביתי בנהריה לבין זהבה.

מסתבר שרינה הכירה את זהבה כשעשו מסע לעיר הולדתם של ההורים עם קבוצה. היה זה טיול שורשים לצ'ורטקוב, עיר מוצאם הנמצאת בתחומי אוקראינה.

שם התרגשו יחד, בכו יחד וחוו רגעים לא פשוטים בעת הגילויים מהעבר.

כמובן שהקבוצה נשארה בקשר וחלקם אף נפגשים אחת לשנה לטכס זיכרון.

השבוע זהבה שלחה לי פוסט נרגש על לידת הספר וכמובן ובאופן טבעי שיתפתי אצלי בקיר.

נכנסתי לבדוק אם רינה הגיבה לי מכיוון שאם הייתה קוראת את הפוסט שלי בוודאי הייתה מקשרת בין יגאל לזהבה.

קראתי ליגאל והראיתי לו את התגובה של רינה עבור זהבה. יגאל מאוד התרגש,

כמובן שלא הכיר את רינה ושאל מהיכן אני מכירה אותה.

סיפרתי לו שרינה רשומה אצלי כחברה בקבוצת “הבית הצפוני” אך מאז שאיבדה את בנה אופיר ז”ל (בן 53) לא הגיעה לפעילויות וכמובן שהקורונה שהגיעה בשלב יותר מאוחר, הרחיקה את כולם מכולם.

ועוד הוספתי שאנחנו ממש שכנות.

יגאל התרגש כפי שלא ראיתי מעולם. הוא הבין מהכתוב שאמה של רינה הייתה חברה טובה עם אביו ואפילו סיפר שיש לה ולזהבה תמונה קבוצתית שהוריהם מופיעים בה.

השעה הייתה קרובה לשתיים בלילה כשיגאל ממש מבקש לראות את רינה ולאמצה אל ליבו.

הוא היה נסער והתקשה להירדם .

כתבתי הודעה לרינה במסגרת שתתקשר אלי או תכתוב לי את הנייד בגלל משהו חשוב שיש לי עבורה.
בשבע בבוקר גיליתי את תגובתה של רינה שלא ידעה מה כול כך דחוף ומיד הרגעתי שזה משהו שירגש.
קבענו להיפגש בשמונה וחצי בפארק ליד ביתי והקרוב גם לביתה.
הגעתי עם יגאל והתחלנו לדבר ואז אמרתי לרינה שבאנו בגלל תגובה שכתבה לאישה מאוד יקרה.
רינה מיד הבינה שמדובר בזהבה מכיוון שהייתה ביניהן תכתובת מרגשת.
"את מכירה את זהבה?" היא שואלת אותי ואני עונה כן ומכירה טוב.
ואז שאלה "מה ואיך הקשר בינכן?" ואני אומרת לה תכירי, תכירי את אח של זהבה".
רינה התרגשה כול כך פנתה אל יגאל ואמרה "תזכיר לי את השם שלך"
"רגע, תעצרי", השבתי לה "את הרי קוראת את רוב הפוסטים שלי."
אז איך קוראים לחבר שלי? "ואז רינה ישר אמרה "יגאל" ובלי לבקש רשות ממני שניהם התחבקו מה שנראה
דקות ארוכות... וההתרגשות הרקיעה לשחקים .

אני התבוננתי ודמתי כששניהם העלו סיפורים ובמיוחד כשרינה שיתפה ברגעים שחוותה עם הקבוצה ועם
זהבה ,

רינה הייתה היחידה מהקבוצה שאיתרה את בית הוריה.
הסיפורים נבעו כמעין המתגבר. ועוד הסתבר שרינה ויגאל נכחו שניהם בפגישה שנערכה בביתה של זהבה
אחותו. מפגש הילדים של יוצאי צ'ורטקוב. ויכולנו עוד לשבת שעות ארוכות.
עד שהצעתי לצלם את שניהם.

שלחנו את התמונה המשותפת בוואטסאפ לזהבה אחותו.

והתגובה לא אחרה לבוא.

"מה אתם עם רינה?" שאלה, ואז כתבה הודעה שניכר היה שהיא בהתרגשות עזה..

זהבה לא ידעה שרינה היא חברתי מהקבוצה ושהיא מתגוררת לידי.

התקשרתי אליה והשיחה הייתה משותפת לשלושתם. הוחלפו טלפונים

ואני רק הקשבתי והתרגשתי מאוד בשבילם.

עולם קטן ועוד קשר נוצר והפעם בין יגאל ורינה שלנו.

בתמונות שאעלה תוכלו לראות את התמונה שצולמה בשנת 1929 "קבוצת- עזרא" שם סימנתי את אבא של

יגאל ואת אימא של רינה (הבלונדינית הקטנה) ואת התמונה של יגאל מחובק עם רינה